

overveiet denne Sag og navnlig gjennemgaaet de forffjellige Forhold, med Hensyn til hvilke Spørgsmaal om Dømmes og Forligs Betydning kan blive af Vigtighed, komme med et Forslag om, i den Henseende at forandre Lovgivning, men saalænge Opfattelsen af Dømmes og Forligs Væsen i Hovedsagen bliver staaende, skal man ikke i en enkelt Relation komme med en ny Bestemmelse. Man skal ikke for Fallitttilfælde komme med en ny Regel, som er en Conseqvent af den hele nye Opfattelse af Dømmes og Forligs Betydning, medens man lader Conseqventen af den ældre Opfattelse blive staaende udenfor Fallitttilfælde; thi derved vil der fremkomme en meget uheldig Disharmoni i Lovgivningen. Hele Udvalget har derfor, som sagt, meent, at det ikke vilde være rigtigt at gaae ind paa Lovudkastets § 1, og det maa derfor ogsaa frataaede det ærede Thing at gaae ind paa det Forslag, der er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage). — Paa den anden Side har Udvalgets Fleertal meent, at den Betragtning, som har foranlediget Lovkastets § 1, nemlig at der efter den nu gjældende Retstilstand aabnes Udgang til Misbrug derved, at en enkelt Creditor kort forinden Fallitten igjennem en Dom eller et Forlig kan faae aldeles usforholdsmæssige Begunstigelser, burde lede til at søge at hemme dette, uden dog derfor i det Hele at omslyrte Principet med Hensyn til Dømmes og Forligs Betydning. Man har derfor meent, at man kunde indføre en Bestemmelse i Analogi med den, der indeholdes i Forordningen af 28de Juli 1841, betræffende Underpant i Løsøre, saaledes at Forlig og Domme, der ikke vare indgaaede eller erhvervede 6 Uger inden Fallitten, ikke skulde kunne erøberes i Fallitboer. Naar et æret Medlem af Thinget har meent, at denne Forandring kun burde gjælde Forlig men ikke Domme, da har Udvalget vel ikke overseet, at der er en væsentlig Forffjel mellem Charakteren af Forlig og Domme, men naar Udvalget ikke bestomindre ikke har kunnet slutte sig til det ærede Medlems Forslag, da er dette begrundet dert, at Forlig i det Hele taget efter den nu gjældende Lovgivning er sat i Klasse med Domme, og dert, at naar Domme, som vare

erhvervede i de sidste 6 Uger førend Fallitten, skulde være undtagne fra den af Udvalget foreslaaede Bestemmelse, vilde dette vanskeliggjøre om ikke umuliggjøre at opnaae det Formaal, man har tilstøttet. Naar nemlig et Forlig, indgaaet i de sidste 6 Uger førend Fallitten, ikke skulde være erigibelt, men derimod vel en Dom, saa vilde Vedkommende i de Tilfælde, hvor man netop maatte frygte for, at Forligsinstitutionen skulde blive misbrugt, have Udgang, ja næsten Opfordring, til at misbruge Domsinstitutionen paa den samme Maade, som man vilde forebygge med Hensyn til Forlig. Der foreligger ikke saa Exempler paa, at en enkelt Creditor har i den sidste Tid, forinden Fallitten udbrod, erhvervet Dom og derefter gjort Udlæg, — i alt Fald kunde han jo gjøre Udlæg i Fallitboet ifølge den gjældende Ret — og vel er det sandt, at en Sag ofte ikke kan tilendebringes i saa kort Tid, som her er Spørgsmaal om, men netop under Forudsætning af, at Debitor er enig med en enkelt Creditor om at give denne sidste Fortrin frem for de andre Creditorer, kan han ved, hvad der jo staaer i hans Magt, at undlade at gjøre Indsigelse mod Creditors Paastand, ved at indrømme, at Sagen behandles hurtigt og navnlig gjæstretsviis, bringe det dertil, at Sagen meget snart afgjøres. — Det ærede Mindretal af Udvalget har foreslaaet, at hele Paragraphen skulde udgaae. Af hvad jeg allerede har tilladt mig at anføre vil det fremgaae, hvorfor Udvalgets Fleertal har meent ikke at burde slutte sig til det ærede Mindretal. Udvalgets Fleertal har, som sagt, troet, at man burde fremkomme med det Forslag, der foreligger til § 1; men man har været enig om, at det ikke gif an paa dette Standpunkt, forinden det hele Retmateriale har været Øjenstand for altsidig Undersøgelse, at gaae saavidt som Lovudkastet.

Med Hensyn til Lovudkastets § 12, som ligeledes er sat under Forhandling, vil Thinget have seet, at Udvalget foreslaaer, at der sættes en Frist, hvorefter den i Paragraphen indeholdte nye Bestemmelse først skal træde i Kraft. Jeg troer i saa Henseende at kunne henvise til Udvalgets Betænkning, hvor de Betragtninger, der have ledet Udvalget til dette